



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobkyně: **M. J.**, narozený X  
bytem X  
zastoupená advokátem Mgr. Matějem Dědinou  
sídlem Hvězdova 1716/2, 140 00 Praha

proti  
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**  
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2025, č. j. XA,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2025, č. j. XA, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce Mgr. Matěje Dědiny na náhradě nákladů řízení částku 12 269,40 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: X

## Odůvodnění:

### Obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky soudu dne 18. 8. 2025, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 4. 2. 2025, č. j. XB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žalobkyni zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) invalidní důchod, neboť není invalidní, jelikož podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 8. 1. 2025 poklesla její pracovní schopnost o 10 %.
2. Žalobkyně nejprve uvedla, že se nepříznivým zdravotním stavem potýká od roku 2012. Její zdravotní problémy se týkají zejména dolních končetin (obou kolen a pravé kyčle). Prodělala tři artroskopické operace levého kolene, přesto pociťuje denně na levém koleni nezanedbatelnou míru bolesti. Koleno je nestabilní a oteká. Hybnost kolene j při větší zátěži přibližně 50 %. V poslední době se začaly objevovat i problémy s pravým kolenem. Problémy s pravou kyčlí se u žalobkyně projevily už v těhotenství, kdy měla celý kloub zablokovaný. V roce 2018 absolvovala již třetí operaci kyčle, kdy jí byla provedena celková endoprotéza kyčle. Od té doby pociťuje v kyčli občasnou bolest.
3. Žalobkyně namítá, že se žalovaná nevypořádala v napadeném rozhodnutí správně s požadavky § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění. Zejména se nijak nevypořádala s otázkou, jak je žalobkyně adaptována na své zdravotní postižení a jaká je schopnost její rekvalifikace. Žalobkyně má za to, že zejména posudek v námitkovém řízení by neobstál v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Žalovaná se nevypořádala ani s podklady od ošetřujících lékařů žalobkyně. Žalobkyně tak namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
4. Žalobkyně nesouhlasí ani s překvalifikováním jejího zdravotního postižení, jak jej provedl posudkový lékař v námitkovém řízení. Podle žalobkyně podřadil její zdravotní postižení pod položku, ve které je snazší nezohlednit kritérium počtu zasažených kloubů, přestože sám posudkový lékař uvedl, že má žalobkyně bilaterální gonartrozu. Posudek v námitkovém řízení se nijak nezabývá faktorem nemocného pravého kolene žalobkyně. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že její pracovní schopnost poklesla nejméně o 35 %.
5. Žalobkyně má za to, že posudkový lékař v námitkovém řízení nepostupoval správně, když se rozhodl její zdravotní postižení překvalifikovat, aniž by žalobkyni osobně vyšetřil.
6. Žalovaná s ohledem na námitky žalobkyně navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).

### Dosavadní průběh správního řízení

7. Soud ze správního (zdravotního) spisu zjistil, žalobkyně podala dne 16. 9. 2024 žádost o invalidní důchod, na základě které zpracovala posudková lékařka IPZS posudek ze dne 8. 1. 2025, č. j. LPS/2024/2604-KO\_CSSZ, ve kterém dospěla k závěru, že rozhodující příčinou

Shodu s prvopisem potvrzuje: X

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je polyartróza nosných kloubů nejasné etiologie, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu, A, položce 1a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky dále měněna.

8. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky IPZS vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 4. 2. 2025, kterým podle § 38 zákona o důchodovém pojištění zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod.
9. Žalobkyně napadla prvostupňové rozhodnutí námitkami, ve kterých uvedla, že konzultovala svůj zdravotní stav s ortopedem, který se domnívá, že by měla být uznána invalidní. K námitkám přiložila řadu lékařských zpráv z Vojenské fakultní nemocnice Praha z ortopedické ambulance.
10. V řízení o námitkách zpracoval posudkový lékař IPZS posudek ze dne 30. 5. 2024, a to na základě totožných lékařských zpráv, ze kterých vycházel posudkový lékař IPZS v prvostupňovém řízení a lékařských zpráv, které k námitkám doložila žalobkyně. Uzavřel shodně, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je stp. Opakovaných artroskopických operací levého kolena, a jedná se o zdravotní postižení, které odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XV, oddílu B, položce 9a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti z rozpětí 5-10 % při dolní hranici 5 %, neboť se jedná o postižení jednoho kloubu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky již neměnila. Posudkový lékař uvedl, že své posouzení považuje za přesnější, než posudková lékařka v prvním stupni.
11. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 16. 6. 2025, námitky žalobkyně zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod.

### **Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu**

12. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
13. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastnice s postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s. souhlasily (žalobkyně výslovně, žalovaná mlčky), zároveň soud seznámil účastnice s listinným důkazem posudkem Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze (dále jen „posudková komise“) a účastnice měly možnost se k němu vyjádřit.
14. Z posudku posudkové komise zjistil soud následující pro rozhodnutí věci podstatné skutečnosti. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna a byla vyšetřena odborným lékařem z oboru fyziatrie a rehabilitační lékařství. Posudková komise shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně polyartróza nosných kloubů nejasné

Shodu s prvopisem potvrzuje: X

etiologie, tedy zdravotní postižení hodnocené kapitoly XIII, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %, která se dále ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudková komise poukázala na to, že se zcela liší náhled posudkových lékařů IPZS a ošetřujících lékařů žalobkyně na míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Přičemž i přísedící lékař posudkové komise se ztotožňoval se závěry ošetřujících lékařů žalobkyně. Ačkoli se posudková komise ztotožnila s určením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s prvostupňovým posouzením (osteoartroza s funkčně významným postižením více – kolenních i kyčelních – kloubů, tak

posudková komise zjistila nikoli lehkou formu tohoto postižení, ale středně těžké postižení s významným postižením operovaného kyčelního kloubu již v 16 letech pro etiologicky neobjasněnou nekrosu hlavice, s rozvojem těžké artrosy. Posudková komise upozornila na to, že se další operace uskutečnila ve 20 letech žalobkyně a konečná endoprotéza následovala ve věku 22 let. Žalobkyně nyní trpí bolestmi neoperovaného levého kyčelního kloubu s artrotickou degenerací následkem vadné zátěže obou kolenních kloubů se stavem po operaci menisků oboustranně opakovaně od roku 2015 (částečně pouřazová etiologie), se zesílením bolestí kloubů po porodu; přidaly se vertebrogenní potíže. Posudková komise poukázala na to, že byla žalobkyně léčena konzervativně, byly jí aplikovány nitrokloubní obstríky s depomedrolem, absolvovala fyzioterapii, užívá silnější analgetika. Žalobkyně mohla vykonávat fyzicky nenáročnou práci nejlépe administrativního charakteru, a to pouze v menším rozsahu a intenzitě (nejméně o 1/3).

15. Soud nenařizoval jednání za účelem provedení jiných důkazů - žalobkyní navrženého důkazu výsledkem žalobkyně, neboť měl za to, že veškeré podstatné skutečnosti vyplývají ze správního spisu a dále z posudku posudkové komise ze dne 11. 12. 2025. Soud neprováděl dokazování listinami, které jsou součástí správního spisu (jejich součástí jsou prvostupňové i napadené rozhodnutí, posudky posudkových lékařů IPZS ze dne 8. 1. 2025 a ze dne 30. 5. 2025 a námitky žalobkyně). Soud ze správního spisu bez dalšího vychází.

#### Posouzení žaloby

16. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
17. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
18. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické

diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

19. Soud konstatuje, že posudková komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace a jejímu jednání byla žalobkyně přítomna. Komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XIII, oddíl A, položku 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž ve svém posouzení ohledně zařazení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně se lišila od závěrů posudkových lékařů IPZS, kteří hodnotili postižení žalobkyně jako lehkého stupně (posudkový lékař pak v námitkovém řízení volil i jinou kapitolu). Posudková komise ovšem odůvodnila, proč se od posudkových lékařů žalované lišila: odkázala na lékařské zprávy ošetřujících lékařů, ze kterých vyplývá závažnost zdravotního postižení žalobkyně. Zároveň vycházela i z osobního vyšetření žalobkyně přísedícím lékařem. Poukázala na to, že jde o funkčně významné postižení obou kolenních a kyčelních kloubů. U žalobkyně došlo již k rozvoji těžké artrozy. V návaznosti na toto podrážení zdravotního postižení žalobkyně pod kapitolu XIII, oddíl A, položku 1b stanovila míru poklesu pracovní schopnosti při její horní hranici z rozpětí 20 – 35 %, tedy na 35 %. Posudková komise neshledala důvody pro změnu této hodnoty podle § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně tedy odpovídala prvnímu stupni invalidity. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatné zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise odůvodnila, proč oproti hodnocením posudkových lékařů hodnotila jinak závažnost funkčního postižení žalobkyně (a navíc oproti posudku posudkového lékaře z námitkového řízení i podle zcela jiné kapitoly přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity), neboť měla za to, že se funkčně významné postižení týká více kloubů (kolenních a kyčelního) a postižení kloubů bylo středně těžké (posudková komise vyjmenovala operativní zákroky, které žalobkyně již podstoupila, následný stav kloubů i současné obtíže žalobkyně), z čehož je patrné, že i v současnosti po lékařské léčbě žalobkyně trpí bolestmi postižených kloubů. Její klouby jsou artroticky degenerované a musí užívat silnější analgetika. Účastnice závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnila.

Shodu s prvopisem potvrzuje: X

20. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně dospěl soud k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z nejuplněnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 11. 12. 2025. Zdravotní stav žalobkyně hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž vysvětlila, z jakého důvodu se odlišila od závěrů posudkových lékařů žalované (množství zasažených kloubů, tíže postižení, přičemž tyto závěry mají oporu i v lékařských zprávách, které žalobkyně doložila například k námitkám proti prvostupňovému rozhodnutí). Závěry posudkové komise tak korespondují se závěry ošetřujících lékařů. Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznесли proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
21. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, když posudkoví lékaři nesprávně podřadili příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně pod příslušnou položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, což vedlo ve svém důsledku k nesprávnému stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně.

### **Závěr a náklady řízení**

22. Soud tudíž vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek posudkové komise ze dne 11. 12. 2025, jakož i lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce **12 269,40 Kč**, kterou tvoří odměna za dva úkony právní služby po 4 620 Kč [příprava a převzetí zastoupení a sepsání žaloby podle § 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále paušální náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobkyně je plátcem DPH. Součástí náhrady nákladů je též náhrada této daně ve výši 21 % vypočtená z částky 10 140 Kč ve výši 2 129,40 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalovaná je tak povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 269,40 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý

na základě § 64 s. ř. s.).

**Poučení :**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. ledna 2026

**Martina Kotouček Mikolášková v.r.**  
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: X